

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/405/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114230850
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114230850.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín p r o t i žalovanej: L. K., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX, o zaplatenie 1 761,43 Eur s prísl. takto

rozhodol:

žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi 799,06 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 799,06 eura za obdobie od 17.4.2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok,

v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 26.11.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 1 761,43 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu, ktorou jej bol poskytnutý úver. Vzhľadom na to, že žalovaná úver riadne nesplácala, došlo k jeho zosplateniu.

Žalovanej bola doručená žaloba s prílohami, ku ktorej uviedla, že sa stará o dve maloleté deti vo veku 6 a 4 roky. Poberá mzdu asi 450 - 500 Eur mesačne čistého, a asi 1/3 z toho ide na splátku pôžičky v banke, manžel je nezamestnaný. Nemá finančné prostriedky na jednorazové splatenie dlhu. Žiadala o možnosť splatiť dlh v splátkach po 30 Eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom žalovanej, úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a s., výpisom čerpania, splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou k splateniu úveru, poštovými podaciami hárkami a zistil tento skutkový stav:

Dňa 7.12.2011 bola uzavretá písomná zmluva medzi veriteľom - obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovanou ako dlžníkom. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1 900 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť 84 mesačnými splátkami po 46,07 Eur. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 18,45 %, RPMN je uvedené v rozpätí od 22,2 % do 23 %, uvedená je aj priemerná hodnota RPMN vo výške 18,29 %. Dohodnutý bol aj poplatok za vedenie účtu 1,99 Eur, a ako lehota splatnosti je uvedených 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Vyčíslená bola aj celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 3 596,88 Eur.

Ako vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad, žalovaná vykonala poslednú splátku dňa 18.11.2013 a celkovo zaplatila z tohto úverového vzťahu sumu 1 100,94 Eur.

Spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. vyzvala žalovanú listom zo dňa 31.3.2014 k splateniu celého úveru vo výške 1 805,53 Eur do 15. dní od odoslania tejto výzvy. Z pripojeného poštového podacieho hárku vyplýva, že tento list žalovanej bol poslaný poštou.

Žalobca pripojil písomné oznámenie o postúpení predmetnej pohľadávky žalobcovi, pričom toto oznámenie urobil postupca listom zo dňa 27.10.2014, ktorý zasielal žalovanej poštou, ako to opäť vyplýva z poštového podacieho hárku.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Súd bol toho názoru, že v zmluve nepochybne chýba údaj o konečnej splatnosti úveru, nakoľko ten je v zmluve stanovený len počtom mesačných splátok, čo je nepostačujúce. Počet splátok totiž nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten,

že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve chýba aj obligatórna náležitosť zakotvená pod písm. k/ vyššieho citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu so spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014.

Pokiaľ ide o uvedenie RPMN, v danom prípade tento údaj nebol uvedený v zmluve určito, pretože je uvedené len jeho rozpätie s poznámkou, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a že klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Toto tvrdenie žalobcu súd považuje za zavádzajúce, pretože podľa názoru súdu výšku RPMN nemôže ovplyvniť konkrétny deň poskytnutia úveru a preto nič nebránilo tomu, aby v spomínanej zmluve bola uvedená presná hodnota RPMN. Súd zároveň dodáva, že nepochybne nebola naplnená povinná náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona, keďže v zmluve mali byť uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a to nepochybne v zmluve absentuje.

V dôsledku chýbajúcich vyššie citovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná by preto mala vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t. j. 1 900 Eur, a keďže doposiaľ mu zaplatila 1 100,94 Eur činí nesplatený rozdiel sumu 799,06 Eur.

Z uvedeného dôvodu súd považoval za právne dôvodné zaviazať žalovanú na zaplatenie tejto sumy.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania po zosplatení úveru listom zo dňa 31.3.2014 dňa 17.4.2014, a to v súlade s § 565 OZ a dohodnutými zmluvnými podmienkami (15. deň od odoslania výzvy). K uvedenému dňu výška úrokov z omeškania činila 8,25 % p. a. Súd teda priznal úroky z omeškania odo dňa 17.4.2014, a teda sankčný úrok nekapitalizoval tak, ako to urobil žalobca v žalobe, pričom pre súd bolo rozhodujúce, že úroky z omeškania žalobca uplatnil od 17.4.2014, takže v súlade s dispozičnou zásadou súd priznal úroky z omeškania od uvedeného dátumu, ale len z prisúdenej istiny.

Pre výšku úroku z omeškania je rozhodujúci dátum vzniku právneho vzťahu (§ 10c Nariadenia vlády SR 87/95 Z. z.).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil žalovanej splatiť dlh v mesačných splátkach po 30 Eur ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku. Súd vychádzal zo sociálnej situácie žalovanej, ktorá vzhľadom na výšku príjmov a výdavkov rodiny ako celku nemá reálne možnosť uhradiť dlh naraz bez ohrozenia zabezpečenia základných potrieb rodiny. Vzhľadom na charakter podnikania žalovaného preto súd vyhovel jej žiadosti o splátky.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.